

Do folklórneho neba odišla legenda. Ján Lazorík

Vydané 30. 8. 2015 o 13:10 Autor: Mária Pihuličová

Ján Lazorík. Etnograf, folklorista, celoživotný bojovník za tradičnú kultúru. Nesmierne charizmatický človek v nedeľu ukončil svoj celoživotný boj a odišiel do folklórneho neba. Svojho životného jubilea sa už nedožil.

KRIVANY. Podľa našich informácií Ján Lazorík umrel v nedeľu v prešovskej nemocnici. V septembri by sa bol dožil 95. narodenín. Žiaľ, už ich neoslávi.

Celý život obetoval folklóru

Významný národopisec sa narodil 29. 9. 1920 v Krivanoch. Vďaka nemu sa táto šarišská obec stala významným sídlom ľudovej kultúry. Tej obetoval celý svoj život. Zozbieral tisíce fotografií, rôzne predmety z regiónu Hornej Torysy, ale najmä z Krivian. Miloval folklór, niekdajší život predkov pretavoval do scénok, s ktorými vystupovali v širokom okolí. Všetky scény poctivo spisoval, vydával v zošitoch. Dokonca sa o nich aj točili filmy. Činil sa aj knižne, zbieral príslovia a múdrosti, napísal napríklad knihy Naše tradičné bačovstvo, Žic znači rečovac a mnoho ďalších. Tento milovník ľudovej kultúry fantasticky ovládal slovenčinu, do posledného dychu obhajoval ľudové nárečia a hudbu, architektúru a tradičný folklór. Ostali po ňom tisícky listov, kilogramy papiera, ktorými neúnavne bojoval za ľudovú slovesnosť.

Založil festival, na poslednom už nebol

Ján Lazorík bol skvostom nielen vo folklóre, ale aj v kultúre na Slovensku vôbec. Umrel len dva týždne po najznámejšom festivale v regióne, Hornotoryskom folklórnom festivale v Krivanoch, ktorý sám založil. Práve tohtoročný, 22. ročník slávností, sa prvýkrát konal bez neho. Zdravotné komplikácie mu to nedovolili. „Naco som žil, i tak som nič nevidobil,“ boli jeho slová a zároveň i názov jedného z

programov tohto ročníka festivalu. Lazorík vždy neúnavne horlil za pravé hodnoty v kultúre, častokrát však bezvýsledne. Avšak to, čo po ňom zostalo, má nevýslovnú a nevyčísliteľnú hodnotu. Či už zberateľské artefakty, alebo duchovné dedičstvo. Návštevníci si Lazoríka živo pamätajú, ako každý rok na krivianskom festivale sedel hneď v prvom rade a pozorne sledoval celý program. Tento rok ostala jeho stolička prázdna. Na ten ďalší ročník festivalu sa už bude pozerat' zhora.